

Em

Boynuna o yeşil fuları sarma çocuk

Am

Gece trenlerine binme kaybolursun

Am G D Am Em

Sokaklarda mızıka çalma çocuk vurulursun

Am

G

Korkusu kalmış içimizde terkedilmiş çocukların

D Am Em D Am Em

Yitik yüzlü fotoğraflar duruyor siyah-beyaz

Kırık bir vazo masanın ortasında

Yıkık dökük odada

Susuz ve çiçeksiz

Tasını tarağını toplayıp gidiyor gökyüzü tepemizden

Korkusunu bırakıyor içimize

Karanlığını

Yalnızlık gibi birşey düşüveriyor yüreğimize

Korkusu kalıyor içimizde

Susuzluğu

Ne vakit kalırsa insan korkusuyla bir başına

Ve yalnızlığı çığ gibi büyüyorsa

Sabahları erken kalkmalı daima

Tıraş olmalı

Saçını sakalını taramalı

Ve en güzel giysilerle çıkmalı sokağa

Ki gün doğmuyorsa bir daha

Ve inancın kefesi bundan yanaysa

Ve artık ölümse korkunun soğuk adı

Düşüvermişse yüreğimize

Yapacak birşey kalmamıştır

Mutluluk adına.

Em

Boynuna o yeşil fuları sarma çocuk

Am

Gece trenlerine binme kaybolursun

Am G D Am Em

Sokaklarda mızıka çalma çocuk vurulursun